

Az előfizetési pénzek
KUTASI IMRE
 könyvnyomdájába
 (főpiacz, egyháztér)
 czimzendők.

SZERKESZTŐI IRODA:
 csapó-utca, 358 sz. a.
 nova a lap szellemi része
 küldendő.
KÉZIRATOK
 csak hérmelve fogadtat-
 nak el

Egész évre	1000	fr.	00	kr.
Fél évre	500	fr.	00	kr.
Negyed évre	250	fr.	00	kr.
Egy órá	100	fr.	00	kr.
Egyes szám ára	10	fr.	00	kr.

Felőlés szerkesztő és laptulajdonos:
KEREKES GEZA.

Városunk legnagyobb férfja.

Nro. 17.

Gróf DÉGENFELD (Schomberg) JÓZSEF

Hajdumegye es sz. k. Debreczen város
 főispánja.

Ősei a badeni Aargauban laktak s Tägerfeld névvel nevezettek. 1360-ban kitűnik köztük D. Konrád, tőle származik a család fája. A Schomberg név leányágról a mult század elején csatoltatott a Degenfeld névhez. Schomberg a nagy hadvezér XIV. Lajos francia királytól protestans létére is marsallpálczát kapott, de a nantesi edictum visszahuzása után elhagyta Franciaországot s elébb brandenburgi, majd portugalli s végre hollandi szolgálatba lépett s orániai Vilmos táborozásaiban jelen volt. Irlandban halt meg mint hős aggastyán vitézül a csatában — A Degenfeld

esalád a Schomberg családba házasodott.

A Degenfeldek közül, egy külföldön, mint hazánkba, már igen sok hatonai tekintely tűnt ki. Minket azonban jobban érdekelnek a béke emberei. Gr. Degenfeld Imre Bek Paulina férje, szabolcsi főispán, ev. ref. főgondnok, több társulat elnöke, mély belátású férfi, kitűnő gazda, ott nyugszik három év óta a téglási kriptában, sirköve a dombtetőn az akáczfák között messze hirdeti az utasoknak, hogy az enyészet hatalmas gazdagra szegényre egyaránt kiterjed. A téglási uradalom az emberszeretéről ismert Gusztáv grófra maradt. — Négy leánya kezén négy vót szerzett: nemes t, bárót, gróft és herceget s ezek közt leginkább kitűnik a nemes, ki nem más mint ő excellentiája Tisza Kálmán a miniszterelnök.

Imre bátyja volt Ottó, főispánunk atyja, az erdélyi guberniumnál volt egfőbb t.-szeki tanácsos és Kolozs-

megye főispánja, neje tehát főispánunk anyja Teleki Augusztá grófnő, Teleki László nővére.

Ily jeles családból született Gr. Degenfeld József derék főispánunk 1847-ben Kolozsváron. Már két éves korában elveszítvén atyját, a női erényekben gazdag kedves anyja nevelése s tanítása alatt nevedett Szirákon, Nógrádmegyében, hova az anya boldogult ferje halála után 1849-ben jött lakni — A Teleki család ősi szép szokása szerint a gyermek grófot kedves mamája tanította írni, olvasni, sőt még nagyobb korában is francia s angol könyveket maga olvastatott vele. El lehet mondani, hogy nemcsak az elemi és közép, hanem még a felsőbb iskolákat is (t. i. a jogot) teljesen az anya felügyelete alatt végezte mint ifju. Vizsgára rendszeren a budapesti szeptentendens Török Pál szokott szakértő tanárok kíséretében Szirákra rándulni. — A bölcsészetet J. István debr. képezdei tanártól hallgatta, ki egyszer mind az egész tanítás rendét vezette s mint főnevelő lakott a grófi kastélyban 1859-től 1866-ig. A filozófia oly kedves tantárgya volt a rendkívül komoly gondolkozású tanulónak, hogy a legnehezebb részeket is szóról-szóra betanulta s aztán önállólag értelmezte. Ez hagyott legmélyebb nyomokat az ifju lelkében. Egy Aristoteles vagy Plato képes volt filozófiájával új irányt adni az emberiség gondolkozásmodjának. — Kant bölcsészete új fejlődési irányt mutatott ki a jogi tudományoknak, épen úgy mint a világ származása körüli véleményeknek. A bölcsészek rendszeren igen okos és mély gondolkozású emberek.

Pályája végeztével a földmívelési miniszteriumhoz ment az ifju gróf mint fogalmazó s ily minőségben nősült meg, elvevén régi nemes családból Szilassy János testi s lelki szépségekben egyiránt gazdag leányát Szilassy Irmat, Józsefnek a volt koronaörök unokáját. — Csak kevés ideig lakhatott a gróf Budapesten: egészségi szempontból lejött lakni Szatmár-megyei birtokára. — Csomaközön s Nagy-Károlyban foglalta el magát megyei ügyekkel s a gazdasággal. — Mindkét téren páratlan egyénnek bizonyult be. Közmunka, adókiivetés és felszólamlási vizszabályozási stb. bizottságoknak ő volt az éltető lelke, nélküle nem boldogulhattak. S még is óh fáttum! az a megye, melyről Kölcsey halálával így zeng a poéta:

Kölcsey megszűnt már Szatmárnak lenni követje,

A „t“ is megszűnt lenni betűi között.

az a Szatmár-megye elnevezte őt filozófus magatartásáért „Savanyu Józsi“-nak. Nagy megtiszteltetés! ez azt jelenti okos ember szájából, hogy a „magyar méltató Zénó“.

Az 1883-ik év óta boldognak vallhatja magát Hajdú-megye s különösen Debreczen városa, hogy e nagy férfit, mint főispánját, legfőbb ügyeinek élén szemlélheti s tisztelheti. — Igazságszeretetről a közgyűlésekben megbámult egyén, ki rendre utasít Nagyságos urat úgy mint Nemzetes urat egyiránt, ha nem parlamenti kifejezéssel élnek. — Tisztviselők választásakor azt keresi, ki az alkalmas egyén, bárminő párti legyen is az. Ezért szeretik őt Debreczenben szabadelvűek és foggetlenek egyiránt.

Ha a történelem logikája a parallel viszonyokat korszakonként ismétli, akkor a Bocskai, Bethlen és Rákóczy mózesi korszak letünése után Teleki, Tisza és Degenfeld családokból

származottaknak kell lenni az ifju Józsefnek, kik az ígért földjét számunkra meghódítsák s mint ügyes kormányosok a hazának s közelebről szeretett civitasunknak Debreczennek sok vész és vihar közt hánytorgatott hajóját biztos révpartra vezéreljék palinuruszi bátorsággal és ügyességgel. E férfiak közt éljen soká Gr. Degenfeld József szeretett főispánunk!

Boldog ünnepeket!

Imé nanyérdemü közönség! daczára a sok mindenféle véleménynek, — megmutattuk azt, hogy Debreczen sem áll hátrább hazánk oly városainál, hol élczlapot szerkeszteni lehet. — Itt a főérdem a n. é. közönségé, mert meleg pártolásával lehetővé tette azt, hogy lapunk nem csak fél évig fennálljon, hanem most már gyökeret verve, tovább is virágozzék.

Igaz, hogy sok akadálylyal, sok rosz akarat-tal kell megküzdenuink, de a gondviselés után bizva továbbra is a n. é. közönség pártfogásában, egész nyugodtan nézünk lapunk jövőfe elé.

A midőn az eddigi szives pártfogásért forró köszönetünket kifejeznénk, s ezen szives pártfogást továbbra is kérnénk, — nem mulaszthatjuk el lelkünk mélyéből boldog ünnepeket kívánni kedves olvasóinknak. Adja a gondviselés, hogy mához egy évre a legüdebb egészségben találhas-suk olvasóinkat, a mikor is legalább öt ezer előfizetőnknek kívánhassunk boldog ünnepeket, boldog új évet.

„Villám.“

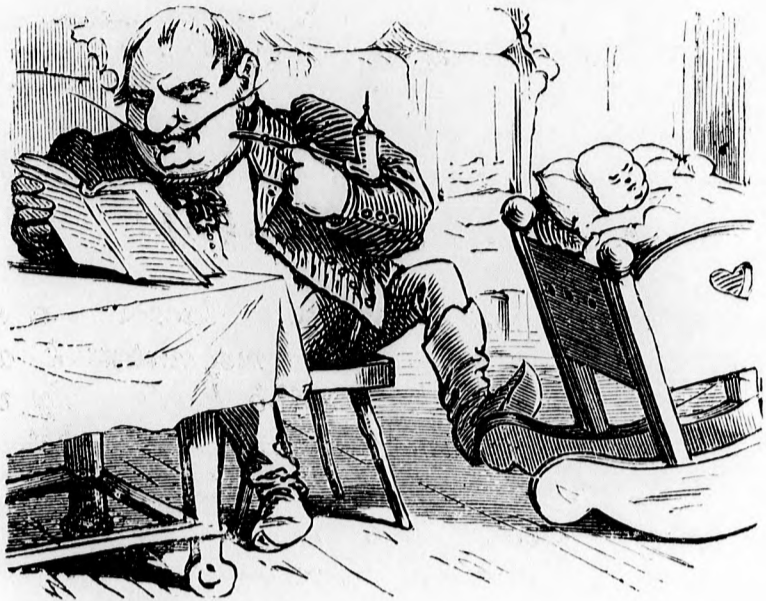
Fabula VI.

„Farkast rejt a sűrű berek.“ — Nem igaz-e kedves komám? —
Beszelgetik az emberek, Jobb lesz ha bőröd elhordod,
Meghalja két lompos kuvasz: Mert bizony még kárát vallod.
Ej, milyen jó zsákmány lesz az. Eh, mit! — henc egett az agár —
Meghánják — vetik a módját, Különb vadat is láttam már,
Hogy a farkast mikép fogják No bizony, csak az kellene,
Megejteni, s elindulnak. Hogy egy farkas megijesztne.
A hogy mennek, találkoznak Elindultak, s megtaiálák,
Egy karsu, nyalka agárral, És elkezdik a nagy hajszát.
S egész alázatossággal Az agár kitünő futó,
Üdvözlök, mint uri fajtát, Csak hamar ő éri utó:
Habár magukban mormogják: De megjárta, hogy bolondult,
Eb az inged naplopója, Mert a farkas vissza fordult,
Jönnel csak egyszer kapóra. S adáz dühe áldozatja
És az agár büszkén kérdi, Lón a henczegő pipogya
Szándékuk merre vezérli S míg a kettő oda ére
Kutyaságuk koczogását, Imitt amott volt belőle.
Hogy úgy izzasztják a bundát. Hogy mi lett a kimenetel
Hát biz uram a berekbe Tovább, minket nem érdekel.
Egy csuf toportyán féregre
Indultunk ha megcsiphetnénk
Nagyon sok kárt tett már felénk. Ebből az üdvös tanuság:
Brávó, majd veletek tartok Ne kapjon el a hiúság,
Sokkal jobban boldogultok. S ne fogj az olyan dologba
Hát ’szen jól van, de nem nyulám Mi cródet tul haladja.

Fekete Tulipán.

Típpan Tóbiás elmékedései

az év vége felé.

Szent K e o f á s ! mennyi mindent
 Atgázol az ember,
 Mig januártól elkezdve
 Lefolyik deczember
 Hideg, meleg, hó, eső, sár,
 Sáska, cserebogár.
 Köszvény, nátha, hideglelés
 Rajtunk sorba eljár.

Most az adót exequálják,
 Majd a házbért kérik,
 Hitelezők a váltóval
 Nyomban egymást érik
 A szegény férj azt se tudja,
 Hova hajtsa fejét;
 Folytonosan panaszkodni
 Hallja kedves nejét.

Hivatalból is kimaradt,
 Követnek sem tették ; —
 A mi termett földcskéjén
 A zsidók elvették
 Házacskája volt, de már nincs,
 Elfogyott az ára,
 Mert az a sok éhes kortes
 Hágott a nyakára.

Itt van a tél . . . s a színházba
 Nincs páholyra való ;
 Szépen, lassan elpároлга
 A kocsí és a ló
 Kölesönt venni ? . . . de mikor már
 A sincsen, hogy: mire!
 Öt-hat ezer forintocskát
 Nem adnak semmire.

Jő a farsang s a leánynak
 Ugy illik — hiába ! —
 Uj ruha kell, tunikával
 Ha megy minden bálba ! . . .
 Van-e kenyér az asztalon
 S rávaló a zsebben :
 A papával egyetértni
 Nem szokott ő ebben.

Neki s kedves mamájának
 Semmire sincs gondja;
 „A divat ezt követeli !“
 Folyvást csak ezt mondja. —
 Szegény apa őszül, szárad,
 Söhajokat ereszt
 Turniros nő leányával
 Oh milyen nagy kereszt !

S z i n h á z .

Hogy Arany Eszti szintársulatunk egyik legtehetségesebb tagja, azt már bizonyára mindenki tudja, de hogy szorgalma még tehetségénél is nagyobb, azt csak most tudtuk meg, s igazán kár, hogy a director ur ezt nem méltányolja; szorgalma annyira megy, hogy otthol családi körében egész kis színpadot rendezett be kis festvéreit betanítja bizonyos szerepekre, s ő maga mint drámai hősnő gyakran a legszebb drámai jeleneteket játssza el.

A kardaloknok az idén is megtartják a tavalyihoz hasonló báljukat, hanem az ideiben kizárólag csak is fiatal emberek lesznek hivatalosak, sőt a mint tudjuk, a kóristáknak éppen nem lesz megengedve, hogy megjelenjenek, mert ezekre ott nem nagy szükség lesz.

Kovács nevű tolvaj ur, a ki Zilahit bizonyos ékszerektől megkönyvitette — kijelentette a vizsgálóbírósnál, hogy ő csupán kíváncsiságból lopta el azokat, hogy meggyőződjék, milyen a r e c k é p e k e t talál majd a Zilahi féle medaillonokban. Ezen arczképek most közszemlére vannak kitéve, s a tulajdonosok bármikor átvehetik.

A „Czigány princez“ sok halasztás után végre színre került Maga a darab nem sokat ér és az egész egy jóízű bolondság, melyet érdemes egyszer végig nézni — s aztán elfelejteni. Orley Flóra olyan kedves kis apród volt benne; s olyan jól megülte a lovat, mintha csak szíveségből valami katona erre már előzetesen betanította volna. Bokodi mekegett, Gyöngyi pedig azt mondta, hogy habár ő becsületére mondta, hogy elmegy a társulattól — de azért, hogy ő azt megtartsa olyan nincs a sifonérba. Hogy azonban arról se feledkezzünk meg, a kié a főérdem, megemlítjük Bogárdi Medárd sugó urat, — ki hangulatteljes sugásával jóízű kaczajra fakasztotta a közönséget. (Lassabban egy kicsit Medardus.) Hála Istennek, most már elmondhatjuk, hogy közönség szép számmal volt.

„A hol unatkoznak“ vígjátékban igazán kellemes pár órát szerzett a közönségnek Nagy Ibolyka kedves játékával, és senki sem mondhatja azt, hogy unatkozott volna.

Vasárnap ismét a „Fekete gyémántok“ kerültek színre. Az előadás általában elég jó lett volna, ha a második felvonásban a legszebb jelenet hatását Vertán

Anna feltűnő viseletével elég merészen nem bátorkodott volna tönkre tenni. Nem tudjuk református — vagy katolicus vallásu, de bármely vallásu felekezet legyen is szerencsés őt hívei közzé számítani, azt fel nem tettük volna róla, hogy midőn térdre borulva éneklé a „Te benned biztunk” kezdetű magasztos dalt, akkor is a legfeltűnőbb kacérsággal és kacagással igyekeztek magára vonni a figyelmet. Ha ezt az ügyelő nem képes megakadályozni, akkor tessék magának az igazgatóságnak több figyelmet fordítani az ilyen dolgokra, hisz ugy is napirenden van, hogy né mely kóristánó azt csinálja a színpadon a mi neki tetszik. Nagyobb figyelmet kérünk, nehogy máskor az ilyen botrányos s a művelt közönség érzékét mélyen sértő jeleneteket legyen kénytelen a közönség látni.

Csiky Gergely legújabb drámája „A sötét pont” a legnagyobb tetszés mellett került színre Nagy Ibolyka, ki Lydiát (nem a czimszerepet, mint azt az Ellenőr mondta volt) játszta, a szó teljes értelmében remekelt, kitűnő s kedves játékát már megszoktuk ugyan, hanem fényes drámai erejét csak mint Lydia ragyogtatta teljes pompájában. Igazán megérdemli, ezen kedves művésznőnk, hogy közeledő jutalomjátéka alkalmával a debreczeni közönség a legnagyobb szeretettel rója le elismerését irányában azon sok élvezetes estékért, a mit már ő szerzett, s mutassa meg, hogy a kit egyszer megszeretett, az meg is van szeretve.

(J e g y z e t.)

Ajánljuk ugy a cikkirő, mint a művésznő figyelmébe az alább következő s Debreczen város közönségét hüen jellemző kis vers-szakaszát:

Titkon égő tűz a debreczeni czivis,
Van benne fejesség, de vagyon ám sziv is.
Sokat kell beszélni, míg valamit pártol,
De ha megszerette, tőle el nem pártol.

S z e r k.

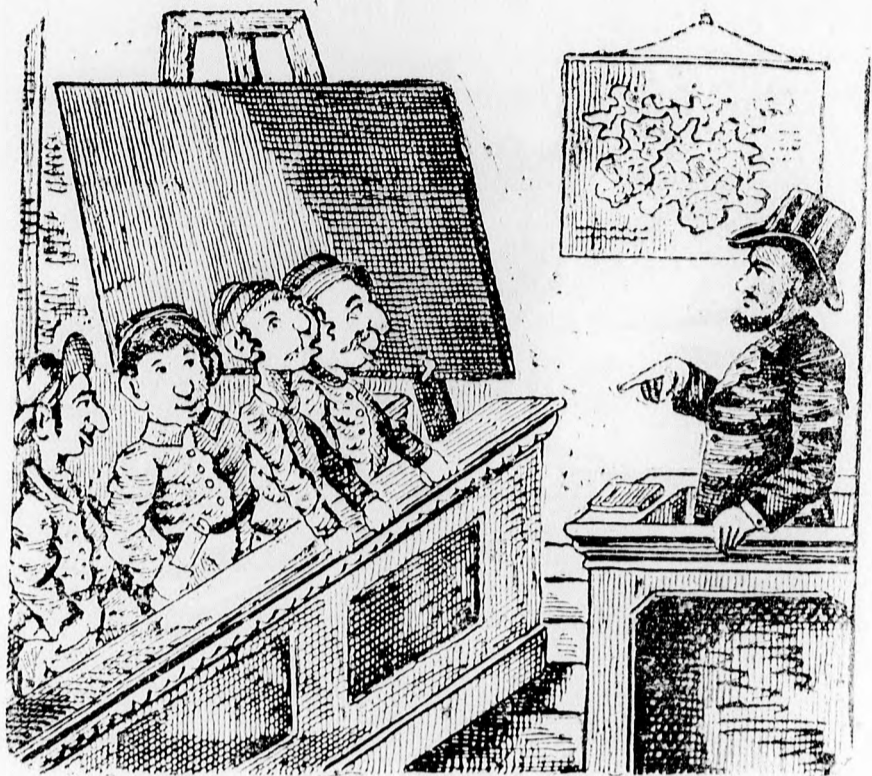
Az összes szereplők igyekeztek, hogy a sötét ponton foltot ne ejtsenek; egymást multák felül, s a kis Bodrogi Lina kedves, Zilahi elegáns játéka szinte nagyban hozzá járultak a darab sikeréhez. Egyedül a rendezésre kellene több gondot fordítani, például a 2-ik felvonás nyári lakot ábrázol, s a kályhában ugyancsak ropog a tűz, az ilyenekre is ki kellene terjeszteni a figyelmet.

A „Schlitzen-schlájerek” jutalomjátéka sajnálatunkra elmaradt, pedig már Kassáról is érkezett egy gyönyörű koszoru T e r p s i c h o r é tisztelőitől.

Miután már a turnir annyira zaklattatik, — női körökben elhatározott, hogy ezentúl hátsó fügefalevelnek fog neveztetni.

Több rendbeli felszólalásokkal végre sikerült ki vinni, — hogy a színház a jövő év mártius hó 1-étől rendszeren fűtve le nd.

Kathedrai bölcs mondások.

Mert uraim! Solon fájdalmasan tapasztalta, hogy még halála előtt megkellett siratnia törvényeinek romba dőlését.

A mily magas a tölgy uraim, oly magas mélységre dobta le Anteus ellenfelét.

Ilyen számár kérdéssel ne zaklasson, ezeket csak nekem van jogom kérdezni.

Petőfi első népdala v e r s b e volt írva

Volta, a villanyt a béka czombján találta fel

Oly örömmel kapott ez eszme után, mintha villám s u j t o t t a volna

Mint a feltornyosult jég szikla a polus közelében, úgy l á n g o l t fel az eszme homlokán.

J o g b ö l c s é s z e t b ő l: Csak ugy értik meg az én magyarázatomat, ha könyvből olvassák!

Olyan óriási kicsinyes dolgon, hogy lehet oly borzasztó örömmel mosolyogni?

Na! Már ily kis számárságon is tud mosolyogni hátha még többet mondanék?!

Uraim! a marhapassus kiállításánál bélyegköteles az, a kiről kiállított.

A marhaleveleket uraim bélyeggel kell ellátni, mert különben az illető megbüntettetik, például az indexre, ha nem tesznek bélyeget, úgy annak ötszörösét fizetik.

Gänzenschinder Náhum

bölcselkedései.

Cshak azon sodálkhozok magamat, hojd a góljak mán khi khötöztik mi thülünk, — még is hozta nekünk krisztkhindlibe edj jerek. — Hát miesenáljak?!

Fogok moscht az ój eszthendőre meglepni a czhokros djerekheket. — mán isch rendelthem khét krajezárrier szentjánosch khenjér. — Lesz nadj az öröm!

Az adóschokat is meglepekh, elengedekeh neki a thükét, csak a kamatot fizesenek Cz. ez.

Ha kharácsonra szhöletheti edj Jézos, mier ne szölethetne nálam edj majche?

A természettanból.

Ösztönszerű dolog az, hogy a hölgyek most már kezdik ruháikat selyemmel bélelni, miután a selyem rossz villanyvezető s így a villám beütése nagyobb részt kizáratott.

Hol sötétség nincs, ott a világosság előállítása teljesen felesleges, ezt a városi gázkezelés két-féle módon bebizonyítja.

Az óra-gép nem egyéb, mint idő mérő masina, görögül az idő = kronos, méter = mérő, tehát a toronyóra kronométer, vagyis időmérő. Ez azonban városos időkire nem szól.

A légáramlat gyakran oly erős, hogy képes súlyosabb testeket p. o. egy embert is fölemelni. Szépen igazolja ezt különösen színházunk, hol ebből a magyarázatot egy „tudós öreg úr“ tartja.

HATTYÚ MÁRTON

varosi kéményseprő bölcselkedései.

Valóban hihetetlen még is igaz. Lapok kurtölték, hogy a farkasok bejárnak a Szent-Anna-utczára esteli sétára a promonádba. — Tessék elhinni, hogy igaz, tegnap későn este hazafelé ballagok, hát csakugyan a szt.-anna-atezai sétányon három sötét alakot látok és pedig felém közeledni, — ahá! gondoltam, ezek a farkasok s csakugyan azok voltak, még pedig Nagy Farkas, Turai Farkas és Weisz Farkas. No ezek hát azok a farkasok, hiszen ezek nem kártékonyak, különösen Turai Farkas, ez nem is tartott a másik kettővel, mert ezek a hatvan-utezai ujonnan épült juh-karám-felé mentek, hihetőleg valami ártatlan bányára vadászni, — de miután ott már ilyenek nem akadnak, nem féltém, mert tudom, hogy az ott levő juhok már nagyon ismerik a farkasokat s nem félnek tőlük.

No de azért jó lesz ügyelni a rendőrségnek, nehogy a libákban kár essek.

Csak mondom én, hogy nincs ilyen hivatal, mint az enyém. A mint a színháznál egyik-másik kéményt vizsgálgom tűzmentességi szempontból, hát lelek egy levelet, melyben következő sorok voltak olvashatók:

Drága Duskám!

Okvetlenül látni szeretnék, keblemre, szívemre ölelni, jöjj mielőbb, — kérj direktorodtól szabadságot s mond neki, hogy egy haldokló nagy nénédől csak úgy örökölsz ezer forintot, ha jelen leszel.

Ha megtudják legfeljebb is kis szidalom ér s egyéb semmi.

Isten veled pá! Puszi.

Siess!

Mert kíváncsi voltam, hogy mi történik?! Hát mi történt? A kisasszony a zsebkendője szögletébe paprikát tett s szeméit ezzel vörösre dörzsölve be ment az igazgatóhoz s ez csakugyan adott neki 6 napi szabadságot. — No lám, gondoltam, mily nagyszerű a női furfang.

Már most volna szabadság de pénz nincs, — gázsi vékony. De itt sem maradt el a női találékony. Van nekem gondolta — egy igaz sor gyöngyöm, vagy ha erre nem adnak, — van egy vastag udvarlóm, — van annak, majd ad az, s így legalább az én kedves muczuskámnak még krisztkindlit is vihetek. — S úgy lett. A kövér udvarló jó szívé, s most már van pénz, van szabadság s van Arad, a ki halad, nem marad.

Ha kéményseprő nem lennék, csak nő szeretnék lenni.

Bugyi Sándor,

debreczeni talyigás elmejárása.

Mán tisztára meg kell háborodni ettől a mi törvényünkűl az embernek. Kimegyek a zsigvásárba, veszek — így magamba — egy tukares dohánt, hát vettem is, — vimém haza-felé — ehen jön rám két fináncz, ííííínye a ki spenótba takargatott Jézus mária huszár lelke van az öreg apád unokájának — így magamba, éppen most csavar erre az idő. Na hát sejtette i nemi, nem tom, de annyi bizonyos, hogy szagolta, mír mer hogy nagyon nízett rám — a varjú a látóját

Megyek hazafelé, hát Nyúzó ott ül az asszonnál, ühm, így magamba, még fura e, — na de az asszon aszongya, hogy íppeg mos jö t Nyúzó koma kendet keresi, hát elhíttem, mer a köcze is rajta vót Nyúzón.

Nyúzó pipál — avval a mint a füstvit megérezem, aszondom neki, hogy: tán simlidert pipál kend? de patkány íjesztő szaga van, — ezt kóstojja kend meg a kit most hoztam, íjet nem nyalt ken, mióta az agyara kihasadt.

Rágyútottunk. — Csak pipálunk, hát eczezer a főstök megindúl bennem, — ní te, így magamba, még ez a dohán, mír mer, hogy szídit, Nyúzórúl meg úgy jött a verítik túlle, mint egy egy kan-paszúj.

A csuklás is elővette. oszt ojanokat csuklott, mint egy halbóde — Letettük a pipát, a kis nígy szegletű butykost elővettük, — beszilgetünk egyrül-másrül — hát eczezer aszongya Nyúzó, hogy hallo tam í mán, hogy megírkezett az új törvny?! Hogyne hallottam vón, mondom neki, — ragasztanik velle ablakot, — hássen megírkezett a kutya sintérre, meg a kíminkotróra, de a kocsmábúl most is csak úgy kizavarják az embert, mint eddig. — Na hát e nem jól van, ebbe állapottunk meg

Kínálom Nyúzót, hogy igyik, aszongya nem ke — mír?! aszondom neki, — aszongya, hogy — mivel kinal kend éngem. hássen nem pájinka ital a hanem kotlórium. Hát tisztára a vót, — ííííínye azt a kis üstön főtt amerikai vótytát ennek az itálnak, — mámmost tisztán meggebedünk túlle, — avval elszaladunk az orvosho, — aszongya az orvos, hogy mámmost, ha a kotlóriumot megittuk, együnk rá lámpa belet De hát nem lett semmi bajunk — mír mer, hogy

Töröhö bementünk, oszt becserdítettünk egy két öt hat verdungot az igazibúl, akár egy sénátor ez oszt tisztába tett bennünket.

Mikor mán utóírt bennünket az okosság, hát kitanáltuk, hogy a zárórát csak azír tanálták ki, hogy aludha-sík a rendör, — hát e tiszta dolog

Na de mindig avval bztatom magam, hogy lesz míg ekkis magyar világ, oszt hiába níz a lovam csak a fülivel, — elmegyek rajta a háborúba, — oszt akkor nem parancsol míg a fükapitány se.

De addig hordok egy kis pájinkába valót a zsidónak.

Rendkívüli ujdongások.

A tüzoltó parancsnokság legközelebbi ülésén elhatározta, hogy tekintettel a kistemplom harangozójának agg korára, ezután nem úgy fognak jelezni, hogy „t ü z v a n” hanem „t ü z v o l t.”

A Nyulas kocsmai gyilkosság után annyira vigyázott a csend és rendörség, — hogy azóta csak a második kocsmárost ölték meg (Hiába! A tekintély!!)

Jakab Lajos szintársulatánál a 42 tag közül 43 zsidó lévén, — folyamodott a jeruzsálemi színház elnyeréséért, valószínűleg megkapja

A központi szinügyi bizottmány elhatározta, hogy 10 évig zsidó vallásü egyén nem vétetik fel a szinistületbe, (wái!!)

A nőtlen urak bálja az idén a kopaszokéval egygyütt fog megtartatni. — Nők nem jelenhetnek meg.

Szép Ilonka.

Szép Ilonka jár az utcán hó fehér ruhába, Utánna megy a babája sarkantyus csizmába. Tudja az ég merre s hová betévedtek aztán Ilonkának a járástól tyukszem nőtt a lábán.

Másnap reggel a kis galamb nyögdécsel az ágyba, Mert tyukszemét egy rosz borbély tövéig bevágta. Tyukszem kórság nagy betegség, borbély mond magába En ügyetlen! rosz vágással viszem a halálba.

Hegyes kését nézegetve, gyász borúl szivére Az ő fehér gelicéje a halál kezébe. Oh ha meghal! Oh ha meghal! s itt hagy engem gyászba, A legszebb paripám fület vágom kocsonyába

Liliom.

Párbeszéd

(két suszter inas közt.)

Pista: Ki kaptál e már ma Jancsi??!

Jancsi: Ki biz pajtás még kétszer is, — és ugyan csak kápen vertek.

Pista: hát aztán miért?

Jancsi: Hej testvér, csak ez a sok szíp szineszuó ne volna!

Pista: Tán szerelmes vagy te kölyök?!

Jancsi: Az ám barátom, — mióta azt a Munkácsi kisasszont láttam, mindig félre beszélek, s úgy érzem, mintha a pruszlikom alatt dikicsesél hasogatnák; a csirizes tál forog előttem. Ma azir kaptam ki, mert reá gondoltam, s a fröstök helyett a lábszijat ettem meg. Jaj!!

BUCSU A HALBÓDÉTÓL.

El menél hát te rút bódé
A halpiacz zugból;
Ki költöztél nagy sokára
Ez árnyék világból.
Pedig oly rég idő óta
Hálnak, esiknek, ráknak
Szolgáltál te jó menhelyül
És üres kosárnak.
A hatóság, vagy kicsoda
Műve ezen szép tett?
Hogy a balbódé helyéről
Olyan szépen elmunt.
Bárki tette, ennél soha
Okosabbat nem tett
Mert az utca most igazán
Sokkal rendesebb lett.*)

Pisze

Aranyos jubileum.

Aranyos Eszti művésznőnk e hó 16-án tartotta névünnepét (a 28-ikat) s valódi nevén Etelkét, — az egész női karszemélyzet jelen volt.

Roppant nagy uzsonna volt, (déli gyümölcsök stb.), — az ünnepélyt legkedvesebb barátnője Lásze Etel nyitotta meg, egy antik koszorút nyújtva át neki, melyen finom atiasz papírszalag függött, e felirattal:

Te Eszti vagy, én meg Etel,
A sors ezt így rendelte el,
Ez a kettő együtt esik
Ma éppen a hó is esik
Nekem s neked is jól esik . . .

Pá

Állat gyógyszerek.

Kwizda János Ferencztől Korneuburgban. — Cs. kir. udvari szállítótól

Udvari szállítója: A z a n g o l királynak, Porosz királynak, és német császárnak, valamint igen sok magas állású egyéniségeknek.

Cs. kir. engedelmzett állat por.

Erősítő takarmány.

*) De miről szól ám ezután a — dudu.

Szedő.

Lópatkó Vaseline.

Disznópor.

Fertőtelenítő szer

Marha por,

Kapható az összes gyógytárakban.

(Megjelent a D. E. hirdetési rovatában)

K é r e l e m .

Mai számunkkal veszik. t olvasóink ez évben az utolsót. Mindent elkövetünk arra nézve, hogy a jövő évben t. olvasóinknak minél több derült órát szerezhessünk.

Uj erőket nyertünk meg erre nézve, — s ígérhetjük, hogy lapunknak úgy szellemi, mint technikai része a jövő évben tetemesen fejlődik, s hogy ez minél könnyebben megtörténhessenek, tisztelettel kérjük m. t. előfizető és még nem előfizetőinket, úgy helyben, mint vidéken, — hogy előfizetéseiket mielőbb beküldeni sziveskedjenek

Tisztelettel:

a szerkesztőség.

Régiségi lelet.

A Delta. pia.
con. lata. feri.
mi. cora. Mars.
fiat. et te. a
Cura. t. nec.
i.

Szerkesztői sürgöny.

S-né V. Nelli helyben. — Vettük az illatos l-vel. t. s már az indulása is jó a költeménynek, — azonban személyes találkozás nélkül közölni teljes lehetetlen. — A címet köszönöm, sajnálom, hogy vissza nem mondhatom, de hát!
— Az ilyen tollra mint a kegyede vagy szükségünk volna, hanem elvünk az, hogy ismeretlen alakoktól semmit nem közlünk. Tehát kérjük!!

Cicero. Lútték neki!

Phantasia. Az ám! még pedig merész, — nem nekünk való.

S. S. Vác. Még mindig nem látunk semmit, — hát a kifli?!

K. T. urnőnek helyben. Fogadja üdvözetünket s kézsőkunkat, igen jó, felhasználjuk, csak kérjük továbbra is szíveségét

Csongrádi Szeged. Bár elvitte volna az árviz, legalább nem kínlódtunk volna az elolvasásával

Szurony. Ráismertünk a szagra, wie háiszt?!!

Cs. F. Madaras. — Mons murum peperit.

Korbács, helyben. — Cseppet sem pattog, gondoltunk valamit!

K . . . n S . . . r Kaposvár. — Kérjük átadni kézsőkunkat, — fájdalom, hogy magunk nem czuppanthatunk egyet a kis bársony kaesóra.

Peneczius, helyben: Jó volna megfenni, nagyon életlen.

FORGÁCH KÁROLY

ékszerész

Debreczenben főpiacz.

Ajánlja a nagyérdemű közönségnek dűsan felszerelt üzletében található legujabb divatú

ÉKSZEREIT,

u. m. brilliant, gyémánt karpereczek, broschok, függők, gyűrűk, madaillonok, férfi és női pecsét és karika gyűrűket, nagy választékban arany s ezüst lánczokat, ezüst tárgyakat, kanalak és késeket, 6 és 12 személyre való evőeszközt. Mocca kanalat, esemege késeket.

Minden darab hiteles próbával van ellátva, ugyszintén mindenféle javítások lehető legjutányosabb eszközésére is készséggel ajánlkozik.

Nagy választékban finom China ezüst tárgyak. Ajánlja honi pokróczokat futó pokrócz lópokróczokat, továbbá egy amerikai kétkerekű kocsit egy lóra hozzá való szerszámmal, igen jutányos árban kapható.

Női, férfi és gyermek czipő nagy raktár

AZ ARANY

Debreczen főpiacz-utcza a

városháza épületében

CSIZMÁHOZ

TELEGDÍ K. LAJOS könyv-

kereskedése mellett.

Ajánlom a nagyérdemű közönségnek a legjobb anyagból készült mindennemű bőr, posztó és nemez gyermek és leány czipőket, legjobb gyártmányu bőr, posztó, nemez, lag női czipőket dus választékban, első rendű anyagból dolgozott carlsbadi és marburgi férfi czipőket bőrben, posztóban és lagbőrben

FÉRFI és GYERMEKCSIZMÁKBANI NAGY RAKTÁRAMAT

a legolcsóbb árak számítása mellett.

Különös figyelmet érdemelnek, kitűnő minőségükre még eddig el nem ért gems bőr női topánjaim, melyek mindamellert hogy a legjobb minőségűek, olcsó áraikra nézve is a versenyt bárkivel kibírják.

JELSZAVAM: A legjobbat a lehető legolcsóbb árban adni igen tisztelt vevőimnek.

A n. é. közönség pártfogását kéri

illő tisztelettel

FALK OTTÓ.